

Rada Miejska w Iłowej

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj.: Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) **stwierdzam nieważność** uchwały nr 27/6/III/10 Rady Miejskiej w Iłowej z dnia 30.12.2010 r. w sprawie uchwalenia „Rocznego programu współpracy gminy Iłowa z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. działalności pożytku publicznego i o wolontariacie w 2011 r.”, w części, tj. w zakresie §20 ust. 2 przedmiotowej uchwały.

Uzasadnienie

W dniu 30.12.2010 r. Rada Miejska w Iłowej podjęła uchwałę nr 27/6/III/10 w sprawie uchwalenia „Rocznego programu współpracy gminy Iłowa z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. działalności pożytku publicznego i o wolontariacie w 2011 r.”.

Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 10.01.2011 r.

Przeprowadzana przez organ nadzoru ocena prawna powyższej uchwały prowadzi do wniosku, iż akt ten jest sprzeczny z prawem, tj. art. 5a ust. 1 i 4, art. 15 ust. 2b i 2d ustawy z dnia 15.04.2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (tj.: Dz. U. z 2010 r., Nr 234, poz. 1536) oraz art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polski.

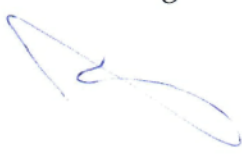
Naruszenie przywołanych wyżej przepisów polega na wprowadzeniu w §20 ust. 2 zapisu, wedle którego: „W skład komisji konkursowej wchodzi: kierownicy poszczególnych referatów Urzędu Miejskiego w Iłowej lub wyznaczeni przez nich pracownicy referatu; kierownik Ośrodka Pomocy Społecznej w Iłowej; Pełnomocnik Burmistrza do Spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom; Przewodniczący Rady Miejskiej w Iłowej lub wyznaczony przez niego inny radny”.

Już na wstępie należy zauważyć, iż uregulowanie w Planie współpracy z organizacjami pożytku publicznego osobowego składu komisji nastąpiło z przekroczeniem delegacji ustawowej zawartej w art. 5a ust. 1 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Godzi się zauważyć, iż zgodnie z dyspozycją

normy prawnej wysłowionej w powyższym przepisie organ stanowiący został upoważniony do uchwalenia rocznego programu współpracy z organizacjami pożytku publicznego. Zapisy zawarte w przedmiotowym programie nie mogą przybrać jednakże dowolnego charakteru, a muszą czynić zadość wymogom treściowym określonym precyzyjnie przez ustawodawcę w art. 5a ust. 4 omawianej ustawy. Zgodnie zaś z pkt 11 powyższego przepisu program współpracy winien określać tryb powoływania i zasady działania komisji konkursowych do opiniowania ofert w otwartych konkursach ofert. W zakresie materii związanej z komisjami konkursowymi lokalny prawodawca upoważniony został zatem do określenia jedynie: zasad ich działania oraz trybu powoływania. Według słownika języka polskiego (Nowy słownik języka polskiego Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2002, str. 1243 i 1050) zasada to „reguła, norma postępowania, prawo podstawowe”. Tryb natomiast to „ustalony porządek, zwyczaj załatwiania określonych spraw, metoda postępowania, sposób, system”. Określenie składu osobowego komisji w sposób oczywisty nie mieści się zatem w zakresie powyższego upoważnienia.

Argument o braku możliwości kreowania w uchwale podejmowanej na podstawie art. 5a ust. 1 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie składu osobowego komisji konkursowych koreluje z zapisami art. 15 ust. 2b i 2d przedmiotowej ustawy. Powołane przepisy stanowią emanację woli ustawodawcy, który sam przesądził o tym, jak winien prezentować się skład komisji konkursowych. Zgodnie z powyższymi uregulowaniami, w skład komisji powołanej przez organ jednostki samorządu terytorialnego wchodzi przedstawiciele organu wykonawczego tej jednostki (art. 15 ust. 2b) oraz osoby reprezentujące organizacje pozarządowe lub podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy, z wyłączeniem osób reprezentujących organizacje pozarządowe lub podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 biorące udział w konkursie (art. 15 ust. 2d). Egzegeza powyższych przepisów, w sposób nie budzący wątpliwości, prowadzi do wniosku, iż pominięcie w przedmiotowej uchwale, w zapisie określającym skład komisji konkursowej, osób reprezentujących organizacje pozarządowe lub podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy, nastąpiło z oczywistą obrazą przepisu art. 15 ust. 2d.

W kontekście przywołanych wyżej przepisów zakwestionować należy również nałożenie na Przewodniczącego Rady Miejskiej obowiązku członkostwa w komisji konkursowej lub delegowania do niej wskazanego przez siebie radnego. Niedopuszczalność przedmiotowego zapisu wynika już z tego faktu, iż żaden przepis ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie nie upoważniona organu stanowiącego do nakładania jakichkolwiek obowiązków prawnych na przewodniczącego tego organu bądź jego członka. Żaden przepis ustawowy nie stanowi również podstawy normatywnej, dającej Przewodniczącemu prawo kształtowania sytuacji prawnej radnego. Zapis ten nadto pozostaje w sprzeczności z art. 15 ust. 2b przedmiotowej ustawy, w którym stwierdza się, iż w skład komisji konkursowej wchodzi „przedstawiciele” organu wykonawczego. Zgodnie ze Słownikiem Języka Polskiego przedstawiciel to „osoba reprezentująca

kogoś lub coś". W obowiązującym porządku ustrojowym samorządu gminnego, Przewodniczący Rady ma ściśle określone uprawnienia, które nie obejmują funkcji przedstawicielskiej względem organu wykonawczego. Tym bardziej przedstawicielem takim nie jest radny.

W kontekście powyższego zaakcentować należy, iż zgodnie z art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każda norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy. Zakres upoważnienia musi być zawsze ustalany przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na podstawie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę. Realizując kompetencję organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii (tak Trybunał Konstytucyjny w orzeczeniu z dnia 5 listopada 1986 r., U 5/86, OTK 1996/1/1).

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż zapis §20 ust. 2 uchwały w sposób istotny narusza przywołane na wstępie przepisy, stąd też koniecznym jest stwierdzenie jego nieważności.

Stąd też orzeczono jak na wstępie.

Pouczenie:

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od daty doręczenia rozstrzygnięcia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

867-9-GZ-U
m. r. T. J. 1998
RADA
m. r. T. J. 1998

z up. Dyrektora Wydziału Nadzoru i Kontroli

Krzyszyna Brodowska
Starszy Inspektor Wojewódzki
w Wydziale Nadzoru i Kontroli

z up. WOJEWODY LUBUSKIEGO

Czesław Domalewski
DYREKTOR GENERALNY

Otrzymują:

1. adresat
2. ad acta

Dudziak